

vedenia exekucie na pohľadávky z predaja zemedelských výrobkov je imperatívny, preto súd pri povoľovaní exekucie na pohľadávku zemedelca musí z povinnosti úradnej skúmať, či nejde o pohľadávku z predaja zemedelských výrobkov a keď áno, či exekúciou vymáhaná pohľadávka vznikla po 9. máji 1933. Z exekučného návrhu je zrejmé, že exekút je zemedelcom (§ 9 cit. zák.), lebo vymáhajúca strana sama udáva, že exekút je statkárom; z návrhu je ďalej zrejmé, že sa žiada exekúcia na pohľadávku exekútovu za odpredaný tabak z úrody hospodárskeho roku 1934. Je nepochybné, že tabak i vzhľadom na zvláštne predpisy, upravujúce jeho pestovanie ako predmetu štátneho monopolu, je zemedelským produktom a v danom prípade zemedelským produktom hospodárskeho podniku exekútovho; nemôže byť ďalej pochybnosti ani o tom, že hoci zemedelec musí tabak, ako predmet štátneho monopolu odovzdať Úradu pre nákup tabaku, ide v podstate o predaj a protihodnotu, ktorá za odovzdaný tabak je pestiteľovi Úradom pre nákup tabaku pririeknutá, je kúpnu cenou, ktorá pestiteľovi od štátneho monopolu za odvedený tabak prislúcha. Z exekučného návrhu je ďalej zrejmé, že vymáhaná pohľadávka vznikla pred 9. májom 1933, lebo exekučným titulom je platebný príkaz zo 7. marca 1933. Sú tedy splnené všetky podmienky, obmedzujúce exekúciu § 4. cit. zák. na pohľadávku exekútá proti Úradu pre nákup tabaku titulom kúpnej ceny tabaku z úrody 1934 a je preto podľa cit. zák. ustanovenia vylúčené nie len zabavenie tejto pohľadávky, ale i jej prikázanie.

Najvyšší súd napadnuté usnesenie zo správnych, v ňom uvedených dôvodov potvrdil.

Čís. 14282.

Proti rozhodnutiu podľa § 70 vlá. nar. č. 15/1927 Sb. z. a n. nemôže podať zamestnanec žalobu podľa zák. č. 217/1925 Sb. z. a n. pred doručením rozhodnutia ministerstva železníc.*)

(Rozh. z 3. IV. 1935, Rv III 385/35.)

Najvyšší súd rozsudky oboch nižších stolic zbavil platnosti a spor zastavil. Dôvody:

Žalobce domáha se doplacení svého služebního platu, který prý mu byl nesprávně vyměřen, proto, že prý mu byla nesprávně propočtena služební doba při jmenování asistentem a adjunktem úředními listy 14/1921 a 30/1922.

Jak proti propočtení služební doby tak proti výměře služného při převodu do nových platů podle vlád. nař. č. 15/1927 Sb. z. a n. podal roku 1927 stížnost a odvolání k ministerstvu železnic a příslušné vyřízení tohoto úřadu bylo mu doručeno dne 11. června 1932

Rozhodnutí ministerstva železnic o úpravném prostředku, podaném po účinnosti vlád. nař. 15/27 — účinné od 1. ledna 1926 —, je vyřízení úřadu správního podle § 70. cit. vl. nař. a může býti napadeno žalobou podle zák. č. 217/1925 Sb. z. a n. ve lhůtě § 2. tohoto zákona.

Žalobce však nevyčkal vyřízení ministerstva, nýbrž podal žalobu již

*) Srovn. Sb. n. s. čís. 11.897.

1. prosince 1928, tedy v čas, kdy úřad správní ještě nerozhodl a proto pořadu práva vadila překážka § 180 č. 2 Osp., ke které se musí přihlížeti v každém období rozepře.

Proto musil býti spor k důvodné stížnosti žalovaného státu podle § 182 Osp. zastaven.

Čís. 14293.

I. Keď družstvo podľa stanov nie je oprávnené predávať tovar nečlenom, zakladá takýto predaj nekalú súťaž.

II. Aj družstvo je súťažiteľom podľa § 46 zák. proti nek. súťaži v pomere k súkromným obchodníkom z toho istého alebo podobného oboru hospodárskeho a je tiež podrobené predpisom zákona proti nekalej súťaži.

III. Ponúkание značkového tovaru — t. j. tovaru, ktorý výrobca dáva do obchodu stále v jednakom druhu, jakosti, označení, zovňajšej úprave a za jednotnú pevnú cenu, ktorá je odberateľom známa a za ktorú sa tovar predáva všade rovnako bez ohľadu na miesto predaju alebo osobu predávajúceho — vedome za nižšiu cenu, než ako ju výrobca stanovil, je v rozpore s dobrými mravmi súťaže.

(Rozh. z 5. IV. 1935, Rv IV 291/34.)

Žalobu pre nekalú súťaž, podanú Samuelom E., obchodníkom koreninami a miešaným tovarom, proti družstvu J., oba nižšie súdy zamietly.

Najvyšší súd rozsudok odvolacieho súdu rozviazal a tomuto súdu uložil, aby v spore ďalej pokračoval, skutkový stav podľa niže uvedených dôvodov náležite zistil a potom znova rozhodol. Dôvody:

Žalobník udáva v žalobe, že žalované družstvo:

1. predáva tovar aj nečlenom, ačkoľvek na to nie je oprávnené,

2. že predáva a predávalo určité tovary majúce povahu značkového tovaru, a i iné tovary pod predpísanými cenami tak členom ako i nečlenom,

a žiadal zaviazať žalovanú stranu, aby sa v žalobe »označeného jednania« zdržela.

Túto zdržovaciu žalobu, o určitosti ktorej niet pochybnosti, podržal aj v odvolacom pokračovaní ako je zrejme z jeho odvolacieho návrhu. Aj v odôvodnení tohoto návrhu sťažuje si, že vytýkaným konaním žalovaná strana odkladá jeho kupcov, z čoho ide zrejme na javo, že nimi mienení sú predovšetkým nečlenovia družstva.

Odvolací súd správne uvádza, že § 3 zák. č. 259/1924 Sb. z. a n. nezakazuje spolkom prevodzovať živnosti, pokiaľ to stanovy dopúšťajú. Bolo by preto treba — pokiaľ ide o skutočnosť, že družstvo predáva aj nečlenom — zistiť, či je družstvo k tomu podľa svojich stanov oprávnené, lebo keď nie je tomu tak, nebolo by možno také konanie družstva schvaľovať ani s hľadiska zákona proti nekalej súťaži.